

IN legem velut abiit consuetudo, multis ab-
hinc annis recepta, ut quoties in Curia No-
bilissimus Magistratus Novum Consulem,
novumq; inter Patres conscriptos Ordinem
indeptus est, Gymnasium velut Posteritatis & impri-
mis Curiae plantarium, suo plausu felicitatis omen, ac
obsequii tesseram soleat offerre. Tantoq; firmiter in-
haesisse videntur huic consuetudini tum Docentes
tum Discipuli, quod nunquam defuerint Auditores
& Hospites ad excitandam vel comprobendam hanc
industriam paratissimi. Cum igitur praesens etiam
annus hanc vovendi & declamandi materiam nobis
reddidisset, animoq; simul obversaretur publica haec
calamitas, quae non Austriam modo vicinasq; Vien-
nae Provincias, sed universum corpus, cujus Austria
membrum est, insigni terrore complevit: facile po-
teramus inclinare in id argumentum, ut praecipua FE-
LICITATIS POLITICAE Requisite, disputationi-
bus in variam opinionem abeuntibus, illustrarentur.
Sive enim haec meditatio praeteritorum annorum feli-
cem memoriam refricare videtur, quid ad preces pro
futura prosperitate fundendas commodius? Sive e-
tiam sic manuduci debent Oratoriae Studiosi, ut, dum
verbis & formulis inhiant, Rerum simul praestantissi-
marum curioso studio sensim abripiantur, quid pe-
titam hanc est Politicis quaestione solidius? Certum Practi-
cam Disciplinam nemo attinget feliciter, qui Finem
prius non cognoverit: ac cum ipse Finis est multis con-
sistat partibus, de singularum praerogativa sedulo di-
spiciendum est, ne, dum boni minoris cura tenemur,
majus aliquid interim negligamus, vel cum publica
necessitas alterius jacturam urget, inter duo bona, id
re-